

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 1193/20		
1.USTALENIE FAKTÓW				
1.1. Fakty uznane za udowodnione				
		Czyn przypisany oskarżone j M. H.		
		W dniu 18 października 2019 r. przy ul. (...) w W. uderzyła w twarz K. W., przez co naruszyła jego nietykalność cielesną, tj. o czyn z art. 217 § 1 k.k.		
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód			
K. W. i M. H. do września 2018 r. pozostawali w konkubincie, mają wspólne dziecko, nadal trwa między nimi nieustanny konflikt. W dniu 18 października 2019 r., po zawodach dziecka w szkole, spotkali się przypadkowo w CH S. B. M., gdzie	nagranie zdarzenia (k. 25) częściowo wyjaśnienia oskarżonej, oprócz stwierdzenia, iż tylko „szturchnęła” oskarżyciela (k. 83-84) częściowo zeznania oskarżyciela (k. 65-66)			

<p>doszło między nimi do awantury.</p> <p>K. W. wyrwał M. H. telefon i zaczął oddalać się, zaś ona szła za nim trzymając telefon za kabelek od słuchawek. Klócili się na temat tego, do którego z nich należy telefon, M. H. głośno wołała o wezwanie Policji.</p> <p>Przypadkowy mężczyzna próbował ich rozdzielić, K. W. kazał mu się nie wtrącać, bo telefon należy do niego i ma na niego fakturę. Wówczas M. H. odebrała telefon i uderzyła K. W. w twarz otwartą dłonią po wzięciu szerokiego zamachu.</p> <p>Na Policję oboje czekali już „przy jednym stoliku” w kawiarni.</p> <p>M. H. nie była karana, jej poczytalność nie budzi wątpliwości.</p>	<p>karta karna (k. 86)</p> <p>opinia psychiatryczna (k. 52-54)</p>			
<p>1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>				
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>			

M. H. nie prowokowała oskarżyciela.	zeznania oskarżyciela			
1. OCena DOWODÓW				
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
	nagranie zdarzenia	strony nie kwestionowały nie kwestionowały autentyczności ani treści nagrania		
	częściowo wyjaśnienia oskarżonej	co do zasady zgodne z treścią nagrania, oprócz zadeklarowanej okoliczności, iż tylko „szturchnęła” oskarżyciela		
	częściowo zeznania K. W.	odnośnie momentu uderzenia oraz sytuacji bezpośrednio je poprzedzającej nie odbiegają od treści nagrania, chociaż oskarżyciel w sposób wyraźny umniejsza swój udział w zdarzeniu, np. stwierdzając, iż „M. zaczęła otwarcie prowokować słownie, <u>również</u> prowokowała moim		

		telefonem, bo się z niego nie rozliczyła”.		
	karta karna	dokument niekwestionowany przez strony, sporządzony przez uprawnione osoby, w sposób przewidziany we właściwych przepisach		
	opinia psychiatryczna	miarodajna, brak wad w rozumieniu art. 201 k.p.k.		
1.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)				
		Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu		
	zeznania S. M. (k. 66-67)	jej relacja ze zdarzenia odbiega od nagrania, które sama zarejestrowała i w trakcie którego sama się odzywa, zatem musi znać przyczynę kłótni		
	zeznania K. K. (k. 82-83)	bez znaczenia dla sprawy, nie widziała samego zdarzenia, lecz sytuację pana pochylonego nad		

		Panią, „widać było, że nie mówią cicho, nie widzieli świata dookoła”		
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU				
#	Podstawa prawna warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem			
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej				
<p>Sąd podzielił poprawność kwalifikacji prawnej, zaproponowanej przez oskarżyciela prywatnego. Oczywiście wypełnienia znamion przestępstwa naruszenia nietykalności cielesnej nie budzi wątpliwości i nie wymaga głębszych rozważań.</p> <p>Zgodnie z art. 66 § 1 k.k. Sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego</p>				

popelnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa.

W ocenie Sądu okoliczności popelnienia przestępstwa przez M. H. nie budzą wątpliwości. Należy wskazać, że również wina oskarżonej nie budzi wątpliwości - w chwili popelnienia czynu była osobą dorosłą, która winna zdawać sobie sprawę z konsekwencji swego postępowania.

Jednocześnie w ocenie Sądu stopień winy oskarżonej i społecznej szkodliwości czynu nie był rażąco wysoki.

Sąd uznał również, że postawa M. H., niekaranej dotychczas za przestępstwo umyślne, jej warunki

i właściwości
osobiste oraz
dotychczasowy
sposób życia
uzasadniają
przypuszczenie, że
pomimo umorzenia
postępowania będzie
ona przestrzegała
porządku prawnego,
a w szczególności nie
popelni ponownego
przestępstwa
przeciwko
oskarżycielowi.

Z powyższych
względów Sąd uznał,
że skazanie
oskarżonej i
wymierzenie jej
kary grzywny czy
ograniczenia
wolności
stanowiłoby
nadmierną
dolegliwość dla
oskarżonej. W
ocenie Sądu
wystarczające jest
zastosowanie wobec
oskarżonej środków,
których orzeczenie
z jednej strony
umożliwi jej
refleksję nad
dotychczasowym
postępowaniem i
uświadomi, że każde
naruszenie
porządku prawnego
skutkować będzie
negatywnymi
konsekwencjami, a
z drugiej nie
będzie stanowił
dolegliwości
nieproporcjonalnej
do stopnia tego
naruszenia i nie

będzie stawić
oskarżonej w
jednym szeregu z
osobami, których
postawa wskazuje
na brak zdolności
do właściwej oceny
swojego
postępowania
wskazujący na
konieczność
wydania wyroku
skazującego.

Środkiem
spełniającym
powyższe kryteria
z pewnością będzie
warunkowe
umorzenie
postępowania
karnego wobec
oskarżonej, z
ustalonym na
podstawie art. 67 §
1 k.k. okresem próby
jednego roku. M. H.
uniknie w ten sposób
wyroku skazującego,
jednak musi mieć
świadomość że przez
ww. okres, jak
również w ciągu
kolejnych sześciu
miesięcy powinna
wykazać, że
dokonana przez
Sąd ocena jej
zachowania, a także
dotychczasowej
postawy była
właściwa. Oznacza
to również, że
oskarżona powinna
zdawać sobie sprawę
z tego, iż każde
rażące naruszenie
porządku prawnego
będzie mogło
skutkować

<p>podjęciem warunkowo umorzonego postępowania, a w razie popełnienia przez nią przestępstwa, będzie to obligatoryjne. W ocenie Sądu mając na uwadze dotychczasowy tryb życia oskarżonej i okoliczności popełnienia czynu orzeczony okres próby będzie wystarczający do zweryfikowania pozytywnej prognozy kryminologicznej ustalonej przy wyrokowaniu.</p>				
<p>1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>				
			<p>W punkcie II wyroku</p> <p>na podstawie art. 67 § 3 k.k. nałożono na oskarżoną M. H. obowiązek uiszczenia na rzecz oskarżyciela prywatnego zadośćuczynienia w kwocie 500 złotych</p> <p>Jest to obligatoryjny obowiązek okresu próby przy</p>	

			warunkowym umorzeniu postępowania. Kwota 500 zł jest, zdaniem Sądu, adekwatna do miary zarzutu.
1.Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
1.6. inne zagadnienia			
1.Koszty procesu			
	<p>W punkcie III wyroku</p> <p>Na podstawie art. 628 pkt 1 k.p.k. zasądzono od oskarżonej M. H. na rzecz oskarżyciela prywatnego kwotę 300 złotych tytułem zwrotu opłaty od prywatnego aktu oskarżenia oraz kwotę 1.728 złotych tytułem zwrotu kosztów wynagrodzenia pełnomocnika. Rozstrzygnięcie to było obligatoryjne (§ 11 pkt 2 ppkt 1 i § 17 pkt 1 Rozp. M.. Spr. z 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.</p>		
	W punkcie IV wyroku		

	Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. nie obciążano oskarżonej opłatą. Zdaniem Sądu, przemawiają za tym zasady słuszności.		
1.Podpis			